

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci žalobce: **Lageos s.r.o.**, (dříve Mariáš s.r.o.), sídlem Podnikatelská 565, Praha, IČ 250 34 677, proti žalovanému: **Finančnímu ředitelství v Ústí nad Labem**, Velká Hradební 61, Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12.5.2010, č.j. 5028/10-1300-500853,**

takto:

- I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 12.5.2010, č.j. 5028/10-1300-500853, se pro **vady řízení zrušuje a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 10 640,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12.5.2010, č.j. 5028/10-1300-500853, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti platebnímu výměru Finančního úřadu v Ústí nad Labem (dále jen „správce daně“) ze dne 11.2.2009 na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2008 ve výši 56 525,- Kč.

Žalobce uvedl, že v rámci vytýkácího řízení neuznal správce daně plnění, která byla poskytnuta společnostmi TRIGA TRADE, s.r.o. a R. F.. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť žalovaný nedbal své povinnosti přezkoumat námitky uvedené v odvolání, nevykládal zákonné normy ústavně konformním způsobem, při hodnocení důkazních prostředků vycházel pouze z tvrzení, která negovala důkazy a tvrzení ve prospěch žalobce, bez řádného odůvodnění přisvědčil důkazům hovořícím v neprospěch žalobce a nedbal základních pravidel správního řízení. Napadené rozhodnutí je založeno na

skutkových tvrzeních, které nemají oporu v provedeném dokazování a nutí žalobce k neopodstatněným finančním výdajům. Žalobce na podporu svých tvrzení předložil v daňovém řízení originály faktur, originály příjmových pokladních dokladů, navrhl výpověď svědků M. a J. J., výpověď jednatele žalobce a dále navrhl provedení grafologického posudku na fakturách a příjmových pokladních dokladech. Ačkoliv ve své výpovědi R. F., resp. pracovníků společnosti TRIGA TRADE, s.r.o. popírají vystavení těchto dokladů, jejich autenticita byla v případě dokladů R. F. potvrzena svědky M. a J. J.. O motivaci R. F. není třeba příliš pochybovat, neboť je vedena snahou vyhnout se možnému postihu. Svědek M. J. byl vyslechnut opakovaně a potvrdil finanční plnění i autenticitu razítka užívaného R. F. a rovněž věrným a odpovídajícím způsobem popsal R. F.. Jeho výpověď je potvrzována výpovědí J. J.. Stejně tak výpověď jednatele žalobce zapadá do dalších prezentovaných důkazů. Po vyčerpání žalobci známých důkazů (svědecké výpovědi a listinné důkazy) navrhl žalobce správci daně provedení grafologického posudku z oboru písmoznalectví, který by potvrdil nebo vyvrátil autenticitu předložených faktur a daňových dokladů. Správce daně i žalovaný tento důkaz odmítli s tím, že ho může předložit sám žalobce. To však není možné, neboť žalobce nedisponuje takovými pravomocemi, aby mohl pisatele přinutit k předložení jiných písemností, které by mohly v rámci znaleckého zkoumání doložit či vyvrátit pravost podpisů R. F. a pracovnice společnosti TRIGA TRADE, s.r.o. Ke společnosti TRIGA TRADE s.r.o. uvedl, že nemohl jakýmkoliv způsobem zajistit daňové doklady bez toho, aniž by plnění skutečně proběhlo. Předmětné faktury mají číselnou řadu, jež koresponduje s účetnictvím společnosti TRIGA TRADE s.r.o. a data vystavení v podstatě korespondují s daty vystavení jiných daňových dokladů, které společnost TRIGA TRADE s.r.o. do svého účetnictví zahrnula. V rámci řízení před soudem navrhl žalobce provést výslech svědků M. J. a J. J. a jednatele žalobce. Dále navrhl provést důkaz čtením daňových dokladů a provést důkaz grafologickým (písmoznaleckým) posudkem.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení a navrhl zamítnutí žaloby. Dle jeho názoru podrobně v napadeném rozhodnutí vyhodnotil a popsal skutkový a právní stav věci a následně i podrobně rozvedl právní úvahy, včetně hodnocení důkazů, které ho vedly k vydání napadeného rozhodnutí. Daňové řízení není založeno na zásadě vyšetřovací, ale na prioritní povinnosti daňového subjektu dokazovat vše, co sám tvrdí. Důkazní povinnost žalobce nebyla splněna jen předložením formálně bezvadného dokladu, ač je prokazování sice prvotně záležitostí dokladovou. Svědkové M. J. a J. J. sice potvrdili údajnou účast na jednáních mezi jednatelem žalobce a R. F., ale dále odpovídali v rovině nekonkrétních tvrzení. R. F. veškeré skutečnosti uváděné těmito svědky popřel. Faktury i příjmové doklady, které měl jednateli žalobce R. F. předat, neodpovídají dokladům (text razítka, grafika dokladů), které R. F. užívá. Rovněž výpověď jednatele a svědků ne zcela korespondují. V průběhu řízení byl žalobce seznámen s hodnocením důkazních prostředků i úvahami, jakými byl správce daně veden k tomuto hodnocení, a to takovým způsobem, aby na to mohl reagovat. Žalobce však své důkazní břemeno ve věci neunesl.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c),

písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po zhodnocení skutkové a právní stránky věci dospěl soud na základě spisu předloženého žalovaným k závěru, že žaloba je důvodná.

Spornou otázkou mezi stranami je, zda žalobce prokázal uskutečnění zdanitelného plnění od společnosti TRIGA TRADE s.r.o. na základě faktur č. F200/08 ze dne 7.5.2008, F204/08 ze dne 15.5.2008, F205/08 ze dne 15.5.2008, F217/08 ze dne 23.5.2008, F225/08 ze dne 29.5.2008, z nichž DPH činilo celkem 71 451,- Kč. A dále zda prokázal uskutečnění zdanitelného plnění od podnikatele R. F. na základě faktur F223/08 ze dne 28.5.2008, F224/08 ze dne 29.5.2008 a F227/08 ze dne 30.5.2008, DPH činilo celkem 73 139,- Kč. Na podporu svého tvrzení po provedeném dokazování navrhl žalobce provedení znaleckého posudku za účelem zjištění pravosti podpisů na jím předložených dokladech.

Žalovaný ve svém žalobou napadeném rozhodnutí k požadavku na vypracování posudku podpisů R. F. na str. 10 uvedl, že tento požadavek považuje za irelevantní, a to za situace, kdy přímý dodavatel opakovaně nepotvrdil dodání prací, tj. uskutečnění plnění, ani vystavení dokladů a za situace, kdy pravdivost jeho tvrzení týkající se neuskutečnění plnění pro žalobce nebyla zpochybněna, a to ani tvrzeními svědků navrženými odvolatelem. Pokud chtěl žalobce využít k prokázání přijetí plnění od R. F. znaleckého posudku o podpisu na dokladech, mohl tento důkazní prostředek předložit na podporu svého tvrzení sám. Žalobce tak neučinil a přijetí zdanitelných plnění neprokázal.

Žalovaný své rozhodnutí opřel o výpověď R. F., který do protokolu o výsledku svědka ze dne 16.12.2009, č.j. 168918/09/210932506413, popřel, že by znal žalobce či jeho jednatele, svědka M. J. a stejně tak popřel, že by předmětné doklady vystavil či vykonal předmětné práce. Na základě toho, že tato výpověď byla ve shodě s účetnictvím R. F., označil ji žalovaný jako pravdivou, neboť nebyla nijak zpochybněna.

S tímto hodnocením se však soud nemůže ztotožnit. Ve spise je založen i protokol o výsledku svědka M. J. ze dne 23.11.2009, kde je uvedeno, že R. F. zná cca 4 roky, neboť pro něj R. F. zajišťoval drobné stavební práce. S jednatelem žalobce D. M. spolupracuje cca 10 let a také poskytl jednateři žalobce kontakt na R. F.. Potvrdil, že za jeho přítomnosti v jeho provozovně byly předány doklady i hotovost za provedené práce. Doklady však nečetl ani neviděl výši hotovosti. Dále poskytl i popis R. F.. Tuto výpověď potvrdil i další svědek J. J., slyšený dne 20.10.2010 do protokolu č.j. 7942/10/214932507451.

Tato svědectví podporují tvrzení žalobce prezentované jednatelem D. M. dne 17.9.2008 do protokolu č.j. 199384/08/214932/1039, že jako subdodavatele doporučil R. F. M. J. u kterého se s F. také setkali. Faktury a stvrzenky přebíral u M. J. přímo od pana F., kterému současně předával hotovost ve výši podle předaných faktur. Při předávání faktur a peněz byl přítomen pan M. J..

Za tohoto stavu důkazních prostředků shromážděných dosud ve spise je nutno konstatovat, že je zde na jedné straně tvrzení žalobce podporované svědky M. J. a J. J. a zcela protichůdná výpověď svědka F. na straně druhé. Za tohoto stavu řízení tak nelze rozhodnout, která z verzí je pravdivá. Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že pravdivost výpovědi svědka F. nebyla zpochybněna, je nutno k tomu konstatovat, že nebyla nijak zpochybněna ani výpověď svědků J., kteří podrobně a ve vzájemném souladu popsali průběh jednání R. F. a jednatele žalobce.

Pokud má správce daně, resp. žalovaný k dispozici důkazní prostředky, a to výsledky svědků, které jsou ve vzájemném rozporu, nepřísluší mu, aby sám bez dalšího uvažil, který z nich použije pro rozhodná skutková zjištění a který nikoliv. Naopak je povinen tyto rozpory v dalším řízení odstranit (obdobně k rozporným znaleckým posudkům viz rozsudek NSS ze dne 1.7.2010, 7 Afs 50/2010, www.nssoud.cz) Správce daně je totiž podle § 2 odst. 3 ZSDP povinen přihlídnout ke všemu, co v řízení vyšlo najevo.

Lze tedy uzavřít, že skutkový stav spočívající v tom, že zdanitelná plnění nebyla R. F. žalobci poskytnuta nemá ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. oporu ve spisech a vyžaduje zásadní doplnění.

Soud však zjistil i další vadu řízení spočívající v tom, že žalovaný odmítl provést znalecký posudek z oboru písmoznalectví s odvoláním, že ho může předložit žalobce sám.

Z ust. § 1 odst. 2 ZSDP vyplývá, že správou daně se rozumí právo činit opatření potřebná ke správnému a úplnému zjištění, stanovení a splnění daňových povinností, zejména právo vyhledávat daňové subjekty, daně vyměřit, vybrat, vyúčtovat, vymáhat nebo kontrolovat podle tohoto zákona jejich splnění ve stanovené výši a době.

Z ust. § 2 ZSDP vyplývají základní zásady, kterými je daňové řízení ovládáno, a to především stěžejní zásada zákonnosti a zásada součinnosti stanovující, že správci daně postupují v řízení v úzké součinnosti s daňovými subjekty (a při vyžadování plnění jejich povinností mají volit jen takové prostředky, které daňové subjekty nejméně zatěžují a umožňují ještě dosáhnout cíle řízení, tj. správného stanovení a vybrání daně).

V daňovém řízení nese důkazní břemeno daňový subjekt, který má jednak povinnost sám daň přiznat, tedy "břemeno tvrzení", ale též povinnost toto své tvrzení doložit - "břemeno důkazní" (ust. § 31 odst. 9 ZSDP). Daňovému subjektu však musí být dána možnost, aby tuto svou důkazní povinnost vůbec mohl splnit, respektive požadavek na prokázání určité skutečnosti musí být objektivně splnitelný (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 1.9.2010, IV. ÚS 591/08, www.usoud.cz).

Jak vyplývá z judikatury správních soudů, rozhoduje-li správce daně v neprospěch daňového subjektu, protože daňový subjekt neprokázal své tvrzení (z důvodů neunesení důkazního břemene podle § 31 odst. 9 ZSDP), pak takový závěr předpokládá, že správce daně řádně a úplně provedl navržené důkazy. Důkaz, který daňový subjekt k prokázání svého tvrzení označil, není třeba provést tehdy, jestliže jeho prostřednictvím nepochybně nemohou být rozhodné skutečnosti prokázány. Správce daně nemůže provedení důkazu odmítnout s tím, že od něho nelze očekávat potvrzení pravdivosti tvrzené skutečnosti, neboť správce daně nemůže předem hodnotit pravdivost a věrohodnost důkazů, aniž by je vůbec provedl. Je na daňovém subjektu, aby bez pochyb prokázal svá tvrzení, nicméně je i na správci daně, aby rovněž sám zjišťoval rozhodné skutečnosti pro správné stanovení daně, zvláště pak za situace, kdy se do jeho dispoziční sféry dostane informace o skutečnosti, která může být pro výsledek

řízení rozhodná (viz rozsudek NSS ze dne 29.3.2006, 1 Afs 55/2005; rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.6.2003, 22 Ca 421/2002, oba na www.nssoud.cz; rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 25.4.2000, 38 Ca 288/2000, publikováno v ASPI).

Bezpochyby jedním z důkazních prostředků může být podle § 31 odst. 4 ZSDP i znalecký posudek z oboru písmoznalectví, který žalobce prokazatelně k důkazu navrhl a který nemá možnost sám v daném případě opatřit, neboť k ověření pravosti podpisu je třeba opatřit dostatek srovnávacích vzorků písma posuzované osoby. Tyto vzorky nemá možnost žalobce sám opatřit, ale může je opatřit správce daně, a to i při nespolupráci této osoby, neboť může opatřit vzorky jeho podpisů a písma ze správních evidencí (např. z daňových přiznání). Tím, že žalovaný neprovedl navržený důkaz písmoznaleckým posudkem, podstatně porušil ustanovení o řízení zakotvené v § 2 odst. 2 ZSDP, čímž zatížil své rozhodnutí procesní vadou podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

Ze shora uvedeného vyplývá, že se žalovaný dopustil vady řízení spočívající v tom, skutkový stav, který vzal za prokázaný nemá oporu ve spise a vyžaduje zásadní doplnění ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. Pokud se v dalším řízení nepodaří shromáždit takové důkazy, které by rozhodujícím způsobem potvrdili věrohodnost či nevěrohodnost výpovědi R. F. (např. konfrontací, účetnictvím svědků J.), bude na místě pořídit i zmiňovaný písmoznalecký posudek. Soud považuje za vhodné, aby správce daně, resp. žalovaný, před zadáním písmoznaleckého posudku nejprve ověřil, zda jsou vzorky písma způsobilé ke znaleckému zkoumání. V odmítnutí provedení znaleckého posudku pak soud shledává další vadu řízení spočívající v tom, že bylo porušeno ustanovení o řízení zakotvené v § 2 odst. 2 ZSDP, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., pročež soud přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k dalšímu řízení. Žalovaný je dle § 78 odst. 5 s.ř.s. právním názorem shora vysloveným v dalším řízení vázán.

Žalobce měl v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalovanému povinnost zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 10 640,- Kč, která se skládá z částky 2.000,- Kč za zaplacený soudní poplatek, z částky 6300,- Kč za 3 úkony právní služby po 2.100,- Kč poskytnuté zástupcem Mgr. Ivanem Brambaški (převzetí věci, podání žaloby a vyjádření podle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „advokátní tarif“), z částky 900,- Kč za s tím související tři paušály po 300,- Kč a z částky 1440,- Kč odpovídající DPH z částek mimo soudních poplatků.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 15. října 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová